

Chcete-li konkurovat Číně, vybudujte americkou průmyslovou politiku

 nationalinterest.org/feature/compete-china-build-out-american-industrial-policy-206779

13. září 2023

Senátor Barry Goldwater, otec moderního konzervativního hnutí, později v životě prohlásil, že debata o kladech a záporech sociálního státu je zbytečná aktivita – že by se konzervativci místo toho měli zaměřit na to, jaký druh sociálního státu by Amerika měla *mít*. Totéž lze dnes říci o otázce průmyslové politiky.

Jednou z mála oblastí současné dvoustranné dohody je potřeba silné a komplexní průmyslové politiky. Podle definice Mezinárodního měnového fondu se „průmyslová politika“ týká vládních snah utvářet ekonomiku zaměřením na konkrétní průmyslová odvětví, firmy nebo ekonomické aktivity. Na rozdíl od všeobecného přesvědčení není průmyslová politika ve Spojených státech nová. Od obhajování silného průmyslového systému Alexandra Hamiltona po New Deal Franklina Delano Roosevelta a dále je průmyslová politika, ať už prostřednictvím NASA, DARPA a daňové politiky, všudypřítomná.

K důležitosti průmyslové politiky v posledním desetiletí přispívá pandemie (s nedostatkem osobních ochranných prostředků), rostoucí ekonomické a bezpečnostní hrozby z Číny a populismus silně obhajovaný oběma politickými stranami. V poslední době se do centra pozornosti dostala průmyslová politika prostřednictvím zákona o snižování inflace, zákona o čípech a vědě a zákona o infrastruktuře obou stran.

Pět klíčových hybných sil průmyslové politiky si zaslouží pozornost, protože budou utvářet nejen parametry a obsah této politiky, ale také ovlivní americkou globální konkurenceschopnost v dohledné budoucnosti. Tyto jsou:

Prioritizace sektorů. Žádná vláda nemá čas, pozornost, zdroje nebo odborné znalosti na podporu řady sektorů a průmyslových odvětví. Navíc vybírání vítězů a poražených může vést k narušení trhu a neefektivní alokaci zdrojů. Ale vzhledem k volbě vládní podpory pro společnosti nebo průmyslová odvětví je to druhé mnohem lepší sázka. Stačí být svědkem případu energetické společnosti Solyndra během Obamovy vlády. Tato firma a tři další dotované společnosti zkrachovaly za cenu 780 milionů dolarů. Jak vyplývá ze studie Petersonova institutu, průmyslová politika USA se nejlépe osvědčila, když byla aplikována na celá odvětví k dotování výzkumu a vývoje. Zářnými příklady chytré průmyslové politiky by byl závod Mercedes-Benz v Alabamě, operace Warp Speed pod Trumpovou administrativou a výzkumný trojúhelník v Severní Karolíně. Ochrana oceli,

R&D. Schopnost země rozvíjet, expandovat a udržovat svou průmyslovou zdatnost závisí na její výzkumné a vývojové infrastruktuře. Spojené státy utrácejí téměř 700 milionů dolarů na výzkum a vývoj, což je 30 procent světového celku, přičemž většinu provádí soukromý sektor. Navzdory tomu, že se v indexu Global Innovation Index umístilo na druhém místě po Švýcarsku, výkonnost USA v ostatních ukazatelích klesá. Například federální podpora výzkumu a vývoje klesla z 31 procent v roce 2010 na 21 procent v roce 2019. Klesá podpora postgraduálních studentů a počet studentů studujících obory STEM.

Obzvláště znepokojivá je nedávná zpráva odhalující, že v sedmi z devíti předních sektorů výdaje amerických firem na výzkum a vývoj přizpůsobené velikosti buď klesly, nebo zůstaly stagnovat, zatímco čínské výdaje vzrostly.

Pracovní síla. Dostupnost, kvalita a produktivita pracovní síly – na všech profesních úrovních – jsou zásadní pro úspěšnou průmyslovou politiku. Z hlediska produktivity žebříček Spojených států klesl z pátého místa v roce 2015 na dvanáct v roce 2022. Ve všech oblastech kariéry je průměrný pracovník produktivní 60

procent nebo méně každý den. Když se podíváme na celosvětový výkon standardizovaných testů na středních školách, Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj uvádí, že při srovnávání výsledků ve čtení, matematice a přírodních vědách se patnáctiletí v USA řadí na dvacáté čtvrté, třicáté šesté a dvacáté osmé místo. . Vzhledem k tomuto žalostnému stavu připravenosti pracovní síly je jedinou nápravou pracovní školení. Zákon federální vlády o inovaci pracovních sil a příležitostech umožňuje podnikům najímat a školit kvalifikované pracovníky a dostávat za jejich úsilí náhradu. Společnosti, odbory, neziskové organizace a střední a vysoké školy také nabízejí řadu vzdělávacích programů.

Inovace na základě místa. Mnoho komunit po celé zemi je vynecháno z high-tech ekonomiky. Jako Rada pro konkurenceschopnost poznamenává, že to riskuje vytvoření rozvětvené země s výraznými rozdíly mezi centry špičkových technologií a venkovskými komunitami nebo komunitami s rezavými pásy, kde uzavřené továrny a ztráta daňových příjmů a pracovních míst vytvořily zoufalou situaci, zejména pro ty, pro které emigrace nepřichází v úvahu Kongres schválil 80 miliard dolarů pro tuto Bidenovu iniciativu, která by poskytla konkurenceschopné granty pro místní projekty, které odpovídají zdrojům potřebám, příležitostem a kapacitě. Není však jasné, zda chudé, nedostatečně obsluhované venkovské oblasti mají základnu lidských zdrojů pro zvyšování kvalifikace a schopnost přitahovat investice na podporu a udržení místních ekonomických příležitostí a oživení ekonomicky depresivních komunit.

Obchodní politika. Obchod je jak utvářejícím, tak vedlejším produktem průmyslové politiky – ve své katalytické roli při vytváření celních a netarifních bariér a vedlejším produktem ve výsledných účincích na zaměstnanost, mzdy a ceny. Trestná opatření, jako jsou cla na kanadské dřevo, ocel a hliník, poškozují spotřebitele mnohem více než zahraniční vývozce. A koneckonců více Američanů nakupuje kuchyňské nádobí, auta a ledničky, než pracuje v

ocelárnách. Trumpova protekcionistická průmyslová politika stála 80 miliard dolarů, včetně 166 000 pracovních míst podle Tax Foundation. Pokud bude znovu zvolen, Trump plánuje zavést 10procentní clona veškeré zahraniční zboží. Úsilí o další otevření zahraničních trhů americkým výrobcům by mělo být ústředním bodem americké průmyslové politiky a nemělo by vytvářet další překážky zahraničnímu dovozu. V tomto ohledu je zanedbávání tradičních obchodních dohod Bidenovou administrativou nanejvýš skličující.

Průmyslová politika zde bezpochyby zůstane; zubní pastu nelze vrátit zpět do tuby. Ti na pravici si musí uvědomit, že průmyslová politika není centrální plánování sovětského typu, a ti na levici musí pochopit, že ve většině případů jsou tržní pobídky a řešení nejúčinnějším postupem.

Naštěstí je průmyslová základna v USA silná. Spojené státy mají vedoucí postavení v oborech, jako je biověda, kvantové výpočty, robotika a další vyspělá odvětví. Pokud jde o výrobu, výdaje na výstavbu nových výrobních zařízení dosáhly 196 miliard dolarů, což je šedesátileté maximum. Jak ale tvrdil bývalý ministr financí Larry Summers, „doktrína ekonomického nacionalismu zaměřeného na výrobu“ není správnou cestou, zvláště když výroba představuje pouhých 8,3 procenta celkové zaměstnanosti.

Ani obchodní bariéry, jako jsou ustanovení „Buy American“ a dotace na výrobu baterií a elektromobilů, nenarušují trh. Takové dotace diskriminují naše spojence, jako je Jižní Korea a Evropská unie, kteří budou pravděpodobně kontrovat svými vlastními dotacemi. Situaci ještě zhoršují požadavky Bidenovy administrativy, že společnosti, které žádají o dotace na výrobu polovodičů, musí svým pracovníkům zajistit péči o děti. Jak Robert Atkinson, prezident Nadace pro informační technologie a inovace, zdůrazňuje v zimním vydání Wilson Quarterly, Amerika musí obnovit a udržet si vedoucí postavení v oblasti technologií. Nacpání sociální politiky do hrdla producentů brání cestě k tomuto cíli.

Vzhledem k tomu, že Čína jí ekonomicky šlape na paty, musí si Spojené státy udržet (a znovu získat) konkurenční výhodu. Mrkev pro průmysl, ne klacky pro konkurenty je nejmoudřejší postup. Amerika musí zavést nejen robustní průmyslové politiky, ale také ty chytré.

Jerry Haar je profesorem obchodu na Florida International University a členem Woodrow Wilson Center a Council on Competitiveness. Je spoluautorem s Ricardem Ernstem knihy Globalization Competitiveness and Governability .

Obrázek: Shutterstock.